

פירוק ל מס' ב/ 27

מישיבת ועדת הכנסת ביום שלישי, ח'
בניסן תשי"ג (24.3.1953) בשעה 9.00

ג ר כ ח ד: י. קליבנוב - סגן יו"ר הכנסת.
ז. שפר - סגן יו"ר הכנסת.

חברי הוועדה:

- ד. בר-רב-האי
- ב. אזניה
- ע. מיכילוב
- ש. בבה
- א. ברטן
- ש. גרידי
- מ. וילנסקה (במקום מ. וילנר)
- י. כסה
- ש. לורנץ
- ע. מיטון
- מ. גורוק
- א. סטופ

מוזמנים:

- מ. סנה
- מ. רוזטי - מזכיר הכנסת
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת.

ח ט ר ד: סוף אל-דין אלזועבי

- י. אורי
- ה. ברגר
- י. בר-יהודה
- י. הררי
- טאלח חסן ח'ניפט
- ק. כהנא
- א. גלפון
- י. ניצני
- א. רוזאל-נאור
- י. דפאל
- י. שפירא

סדר-היום: א. ערעור על החלטת היו"ר והסגנים שלא להכיר
בדחיפות ההצעות הבאות להבעת אי-אמון לממשלה:

- (1) הצעת "סיעת שמאל".
- (2) הצעת סיעת מק"י להביע אי-אמון לממשלה
בוכח אישור הסכם השילומים עם הממשלה
הניאו-נאצית בגרמניה ובוכח הכרזת אבא
אבן בגדר נכונות הממשלה להעמיד מאתיים
אלף חיילים ישראליים לצד אטריקה בגד ברי"המ.

ב. סדר-עבודת הכנסת עד לפגרה.

ג. ערעורו של חב. הכנ. בן-אהרן על החלטת ועדת החוץ והבטחון

ד. הצעת חב. הכנ. וילנר להעמיד בסדר-יומה של הוועדה את
הטעיה: "בלשים בגנין הכנסת והפרעות לעבודת חברי-
הכנסת".

ה. בחירת סגן יושב-ראש הכנסת.

1. ערעור על החלטת היושב-ראש והסגנים שלא להפיר ברחיבות ההצעות הנארות להבעת אי-אמון לממשלה:
א. הצעת "טיעת שמאל".
ב. הצעת טיעת מק"י להביע אי-אמון לממשלה נוכח אישור הסכם השילומים עם הממשלה הניאו-נאצית בגרמניה ונוכח הכרזת אבא אבן בדבר נכונות הממשלה להעמיד מאתיים אלף חיילים ישראלים לצד אמריקה למלחמה נגד ברית-המועצות.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
עלינו לדון בערעורם של חברי-הכנסת סנה ווילנסקה על החלטת היושב-ראש והסגנים, שלא לראות את הצעותיהם להבעת אי-אמון כדחופות.

י. קליבנוב:
סגן יו"ר הכנסת
שיש מקום להעמיד הצעה כזו.
אשר לחלק השני של הצעתה של חברת הכנסת ווילנסקה - לא קיבלנו כל ידיעה מוסמכת על הצהרה כזו של אבא אבן. ואיננו חושבים

שנית, אנו דנים עתה בתקציב, ומכיון שמעיק 43 בתקנון קובע כי הצעת אי-אמון יש להניא להצבעה בישיבה הקגילה הקרובה אשר בה הוצעה ההצעה, איננו יכולים להפסיק עתה את הדיון בתקציב, שיש לאשר אותו השבוע. נוסף לכך, ביחבת לכם האפשרות, בסיומו של הדיון בתקציב, להציע את הצעתכם לאי-אמון בממשלה. לא תהיה כל התנגדות מצדנו לפרוצדורה כזו.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
מעיק 43 בסימנים 1 ו-2 מבדיל בין שתי צורות של הצבעות בהצעות אי-אמון. הוא קובע שבסיכומו של כל דיון אפשר להציע אי-אמון לממשלה. דבר זה מתאים לדעתו של סגן יו"ר הכנסת, י. קליבנוב. ומכיון שוועדת הכנסת החליטה שעד לפגרה אין להעמיד הצעות לסדר-היום - אפשר לנהוג בדרך זו, ולהצביע את הצעות אי-האמון בסוף הדיון בתקציב.

א. ווילנסקה:
לענין זה יש שתי בחינות: פוליטיקה וחוקית.

אשר לצד הפוליטי - אנו חושבים שאישור הסכם השילומים מצד הממשלה, הוא כאורע פוליטי בעל תוצאות חמורות ומרחיקות לכת, ולא במקרה בא האישור בזמן הקמת הצנא הארומי. אנו חושבים, שאישור הסכם השילומים מצד הממשלה הוא למעשה הכשר יהודי, הכשר ישראלי להכנות מוגברות למלחמה ושילובה הנוסף של גרמניה המערבית במחנה המערבי.

בענין הצהרתו של אבא אבן, אני מתפלאה על נימוקיו של סגן יו"ר הכנסת מר קליבנוב. אין זה מקרה שאבא אבן אמר את אשר אמר במקום שאמר דוקא באותם הימים של אישור הסכם השילומים. אבא אבן אינו אדם פרטי - הוא נציג רשמי של ממשלת ישראל באו"ם, וכאשר הוא מזהיר הצהרות פוליטיות הוא אינו נותן אותן בשמו, הוא עושה זאת בתור נציג של הממשלה, בשם הממשלה. הוא אומר, שבזמן מנחן תעמיד ממשלת ישראל 200 אלף חיילים, ואפילו יותר מזה, לצד ארה"ב. דבר זה פורטט ב"הארץ" ב-9 למרץ. לממשלה יש דובר, ודברים שטופיעים ואינם נכונים - הרי תמיד יש לו האפשרות להכחישם. הוא לא הכחיש את הדבר הזה. ואנו חושבים שאם הממשלה אינה מכחישה - פירושו: שאבא אבן דיבר בשמה. היינו שמחים אילו הממשלה היתה מכחישה את זה.

לדעתנו, אין אלו הצעות רגילות. ישנם הרבה דברים רגילים, שהיינו רוצים להביע בהם אי-אמון לממשלה - אבל איננו עושים זאת, מכיון שהם רגילים: כגון: שאלת האבטלה. אבל אלה הם דברים בלתי-רגילים, הקשורים בהכנות מוגברות למלחמה.

ערעור טיעות שטאל בטיעת מק"י
על החלטת היו"ר והסגנים לא להכיר
בדחיפות הצעותיהם להבעת אי-אמון

א. וילנסקה:

הצצ החוקי: ישנה החלטה, שלאחר שמגישים
הצעת אי-אמון, יש להביא אותה בישיבה
הרגילה הקרובה. זאת קרא סגן יושב-ראש הכנסת מתוך התקנון. לא יתכן,
שחוק יהיה חוק רק בשעה שהוא נוח לרוב. אם הוא חוק - הוא מחייב גם את
הרוב ובכל המקרים. לא יתכן לבוא ולומר, שמשום שיש דיון בתקציב, אי-
אפשר להציע אי-אמון. אם יש צורך בכך נשגב גם היום עד שעה 10. אנו
חושבים שלא יתכן למנוע מטיעות המיעוט להביע אי-אמון לממשלה, בעניינים
הנראים להם כאמוריים.

ב. סנה:

אתחיל מן הצד הפורמלי. אך הצד הזה אינו
רק פורמלי. אילו היה זה רק כך, הרי
הציע סגן יושב-ראש הכנסת מוצא: להצביע את הבעת אי-האמון בטיעות הדיון
בתקציב. לדעתי, השאלה היא, אם ועדת הכנסת מגיבה על הפרוגטיבה של
הכנסת במקרה זה.

אסביר את כוונתי. שום מדינה ושום עם עוד
לא חתמו ונוזה רשמי עם ממשלת בון. במדינות רבות בטערה אירופה מחכים
לרטיפיקציה, אך שום פרלמנט לא עשה צעד זה. אפילו הפרלמנט הצרפתי, לא
עשה זאת, והעתונות שם כותבת שכנראה שיצטרכו להזדקק למשאל-עם. אישור
החוזה עם בון הוא ענין חמור מאוד. ובמקרה כזה, חייב להיות דיון בכנסת,
במדינה היהודית, ובמיוחד, שבענין זה היו ועוד מחולקות מאוד, וגם נוסף
תיקון לחוזה, ענין האניות, אשר לא היה ידוע לכנסת. יש לתת אפשרות
לאופוזיציה בכנסת להביע את התנגדותה לרטיפיקציה של החוזה.

זוהי הגנה על זכות המיעוט, ולא רק זה;
זוהי הגנה על הכנסת מבחינת תפקידה החוקי במדינה. יהיה זה עוול גדול,
אם זכות זו תישלל מן הכנסת.

אשר ל-200 אלף החיילים - יתכן שהרוב בבית
הוא בעד ברית צבאית עם ארצות הברית. אבל, יש לזכור, ששר הבטחון בדיון
האחרון בכנסת אמר: "אם הכנסת תחליט הצבא יעשה". הכנסת לא החליטה
שמעמידים 200 אלף חיילים ומעלה לצד ארצות הברית. הדיפלומט הגדול של
ממשלת ישראל אומר את הדברים האלה, והממשלה המרכזית אינה מזימה אותם -
פירושו של דבר: זוהי הודעת הממשלה.

מתי הכנסת החליטה על כך? יתכן, שהרוב
בבית יתמוך בדבר הזה, אם יהיה דיון. אבל, כל עוד לא החליטה על כך הכנסת,
לא יתכן שדברים אלה ייאמרו.

וישגו גם דבר שלישי, שלדעתנו מהווה גורם
לדחיפות ההצעה. שר הפנים עשה מעשה לגבי סגירת עתון, ודעת כל הקהל -
גם זו שאינה נוגעת בדבר - "הארץ" בודאי שאינה חשוד באהדה לקומוניזם,
וגם הוא מתנגד לסגירת העתון ודווקא עוול בדבר. אף בית הדין של מדינת
ישראל - אם כי לא הוציא פסק-דין, - תראה דעה מנוגדת לזה.

ודבר דביעי: דעת-הקהל הפשוטה אינה יכולה
להביא לידי ביטוי את העובדה, שקשה להבין כיצד זה ממשלה שולחת את שרת
העבודה לאו"ם, בשעה שקיימת מבטלה בארץ. (היו"ר ד. בר-רב-האי: אתה הצעת
הבעת אי-אמון, ולא הגשת כל ביטויים). אני מבקש את הצעתנו עתה.

לדעתנו, הצעה זו היא דחופה, ואין לדחותה
עד לאחר הפגרה. לא יתכן לשלול מן האופוזיציה זכות זו. שלילה כזו לא
תכה באופוזיציה - היא תכה באלה אשר שוללים את הזכות, ובעיקר במעמדה של
הכנסת, אשר שוללים סגנה את האפשרות לדון בעניינים אלה.

24.3.1953

ערעור סיעת שמאל וסיעת מק"י
על החלטת היו"ר והסגנים לא לאמיר
לדחיפות הצעותיהם להבעת אי-אמון

ע. איכילוב:

אם כי מענינים אותי הדיונים בשאלות
אלו, עלי לזכור, כי אנו יושבים בוועדת
הכנסת ועלינו להחליט בשאלה רק מבחינה פורמלית. מבחינה זו, עלינו
לשאול את עצמנו: האם אנו באים לשנות את החלטתנו הקודמת, שאין
להעמיד הצעות לסדר-היום לפני הפגרה?

אני מציע ליושב-ראש, לברר את מצב
העבודה בכנסת. והיה, אם יתברר שביום רביעי חסיים הכנסת את עבודתה,
יכנס את ועדת הכנסת ואז יחליטו אם יש מקום להעמיד הצעות אלו או אין,
אם הן ברורות כדחופות. אבל, בראש וראשונה, אני מציע להעמיד את
השאלה אם אנו משנים את החלטתנו הקודמת או לא.

ג. ארזייה:

יש להבדיל בין הצעה להבעת אי-אמון
בגמר הויכוח, ובין הצעה להעמיד לסדר-
היום הבעת אי-אמון. הפרוצדורה בשני המקרים היא שונה. במקרה הראשון -
מצביעים על הצעת אי-האמון בסוף הדיון. במקרה השני מעמידים את
ההצעה לסדר-היום - אחת לשבועיים בישיבה הקבועה להצעות לסדר-היום.
גינתיים, קבלה ועדת הכנסת החלטה, שעד לגמר הדיון בתקציב לא תעמודנה
כל שאלות לסדר-היום במובנו הדגיל, וטכום הזמן יוחזר למציעים אחרי
הפגרה. על זה לא היה ערעור.

עתה באים וטוענים כי הצעות אלו הן
דחופות, ואין לנו דרך אחרת, אלא לקבוע אם אמנם דחופות הן. כאשר אנו
שוקלים אם השאלה היא דחופה, עלינו לשאול עצמנו כמה היא יותר דחופה
מאשר יתר השאלות אשר עומדות על סדר-היום של הכנסת. וכאן - אין שאלה
דחופה יותר מסיום התקציב, שאותו יש לאשר במועד מסויים. לכן, לא
יכול להיות כל ספק, שהצעה זו אינה דחופה, ואני מציע לוועדת הכנסת
לדחות את הערעור ולאשר את החלטת היושב-ראש והסגנים, שאין לראות הצעות
אלה כדחופות.

ד. נורוק:

מבחינה פורמלית - אמנם היו חילוקי-דעות
בנוגע למשא-ומתן עם גרמניה. אני הייתי
בין הלוחמים בגד זה גם בכנסת, גם בקונגרס העולמי וגם בקונגרס הציוני
והועד הפועל הציוני. אבל, עלינו לדעת, שהגורמים המוסמכים של מדינת
ישראל החליטו אחרת והרוב בכנסת החליט כפי שבחליט. אם נתחיל להתור מתחת
להחלטות הכנסת, לא יהיה לדבר סוף ונגיע לאגרכיה במדינת ישראל. הכנסת
יפתה את כוחה של ועדת החוץ והבטחון להחליט בשאלה זו, והיה רוב גם בכנסת
וגם בוועדת החוץ והבטחון. ולראבונני - אני מדגיש לראבונני - עלינו להתחשב
בזה, מפני שזוהי ההחלטה של הגורמים המוסמכים.

משום כך אין כל מקום להביע הצעת אי-
אמון לממשלה, העושה את דבר הכנסת וועדת החוץ והבטחון. יהיה בכך גם
תקדים מטוכן, אם נקבל ערעור זה, מכיון שמחר יכולה הכנסת להחליט החלטה
וליפות את כוחה של הממשלה לבצע פעולה מסויימת, ואחר כך יביעו לא אי-
אמון על פעולה זו.

ה. לורנץ:

בדרך כלל, מוצעות הצעות אי-אמון בהצעות
רגילות לסדר-היום על ידי סיעות האופוזיציה
אם הן מציעות להביע אי-אמון, הן עושות זאת משום שהבעיה נראית להם
כדחופה, ולא יתכן לשלול מהם זכות זו. אני חושב, שאפשר למצוא את הזמן
המתאים להצעות אלו, ויש לאפשר להצעות שבקשו להעמיד את ההצעות, לעשות כן.
אין לשלול מהן זכות זו.

5/ היו"ר ד. בר-רב-האי

24.2.1953

ערעור סיעת שמאל וסיעת מק"י על החלטת היו"ר והסגנים לא להכיר בדחיפות הצעותיהם להבעת אי-אמון

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אין כאן כל שלילת זכות. הוברר, ללא כל שמץ של ספק, שלפי הפרוצדורה הקיימת ישנה אפשרות לסיעות אלה, ^{בדיון בתקציב, להביע אי-אמון לממשלה.}

אשר לשאלה השנייה, השיב הרב נורוק בכונה. הממשלה פעלה באישור הכנסת. (א. וילנסקה: האם גם על הצהרת אבא אבן היתה החלטת הכנסת?)

חבר הכנסת איכילוב מציע לאשר את החלטתנו הקודמת, שאין להעמיד הצעות לסדר-היום - אלא אם הן נראות כדחופות - עד לפגרת הפסח. אני מעמיד להצבעה את ערעור של חברי-הכנסת וילנסקה וטבה.

א. וילנסקה:

אני משתפת בישיבה זו במקומו של חבר-הכנסת וילנר, ועל כן אצביע במקומו.

ה צ ב ה

ברוב של 8 קולות נגד 3 קולות ברוח ערעור של חברי הכנסת וילנסקה וטבה.

ברוב של 8 קולות נגד 3 נתקבלה הצעת חבר הכנסת ע. איכילוב.

ה ר ח ל ט

ועדת הכנסת מאשרת את ההחלטה אשר נתקבלה למני שבועיים, שאין הכנסת נזקקת לשום הצעות לסדר-היום עד לסיום הדיון בתקציב ובכל החוקים הקשורים בו.

ב. סדרי-עבודה הכנסת עד לפגרת

ז. שפר:

סגן היו"ר הכנסת

אני מבקש מאת ועדת הכנסת להחליט, שהכנסת תקיים ישיבות גם ביום ה', כי ברור שלא נוכל לסיים את העבודה ביום ד'.

ביום ד'.

ע. איכילוב:

אני מציע לא לקבל כל החלטה בענין זה. אני מבקש לטווח לועדת הכספים, כי ועדת הכנסת מבקשת ממנה לא לחטון מאמצים בעבודתה, כדי לסיים אותה, וכדי לאפשר לנו לאשר את התקציב ואת כל החוקים הכרוכים בו עד יום ויגיעי. כן אני מציע שהיושב-ראש והסגנים יתכננו את עבודת הכנסת בצורה זו שנוכל לסיים את העבודה.

אני מציע ליפנות את כוחם של היושב-
ראש והסגנים לתכנן את ישיבות הכנסת

ב. אזניה:

לפי הצורך.

ועדת הכספים עובדת בטלג המרץ. יש
לקחת בחשבון, שכל עוד לא סיימה ועדת
הכספים את עבודתה אין יכולה הכנסת לגשת לדיוניה.

א. צירוף:

ה ו ח ל ט

ליפנות את כוחם של היושב-ראש והסגנים
לתכנן את עבודת הכנסת לפי אראות-עינם,
באופן שהכנסת תסיים את העבודות התכופות
ביותר בזמן הקצר ביותר.

ג. ערעורו של חבר הכנסת בן-אהרן על החלטת ועדת החוץ והבטחון בקשר
לכינוס הוועדה העולמית בצירוף

אני מציע לדחות את הדיון לישיבה הבאה.

א. ברמן:

אני מציע להחליט שאנו מעמידים את
הערעור בהדוויחיה של הוועדה, ונזמין
את המערער ואת יושב-ראש ועדת החוץ והבטחון.

ב. אזניה:

ה ו ח ל ט

להעמיד את ערעורו של חבר-הכנסת
י. בן-אהרן בסדר-יומה של הוועדה,
ולהזמין את יושב-ראש ועדת החוץ והבטחון
ואת המערער לישיבה בה ידונו בערעור זה.

ד. הגעת חבר-הכנסת מ. וילנר להעמיד בסדר-יומה של ועדת הכנסת את הסעיף: "בלשים בבנין הכנסת והפרעות לעבודת חברי-הכנסת"

הי"ר ד. בר-רב-האי:
כידוע, החלטנו בשבוע הקודם, שאם לא יופיע היום חבר-הכנסת וילנר או נציג אחר של סיעתו, לבטח הצעה זו, יימחק הסעיף הזה מסדר-היום. מכיון שאין כאן נציג של סיעת מק"י - הסעיף הזה יימחק.

ה ר ח ל ט

מאמח שחבר-הכנסת וילנר, או נציג אחר של סיעת מק"י, לא הופיע בישיבה כדי לבטח את הצורך בדיון בהצעה זו - יימחק הסעיף מסדר-יומה של הוועדה.

ה. בחירת סגן יושב-ראש הכנסת:

הי"ר ד. בר-רב-האי:
בישיבה האחרונה הוחלט לדון בסעיף זה, גם מבלי שאחד מחברי הוועדה ידרוש דיון, מכיון שהענין הועבר אלינו על-ידי מליאת הכנסת.

א. ברמן:
אני מציע לא לדון בענין זה היום, מכיון שאין כאן נציג של סיעת מפ"ם, וכל הענין הזה שייך לסיעה זו.

ב. אזוביה:
חבר-הכנסת בר-יהודה נמצא בבנין הכנסת, והוא ידע שענין זה יהיה צדון היום. אינני חושב שיש לעכב את הדיון, משום שחבר-הכנסת בר-יהודה לא בא היום.

ש. לורנץ:
עלינו לסכם דיון זה, כי לא ייתכן שהנשיאות לא תהיה מלאה. אילו החלטנו שהנשיאות תהיה מורכבת מ-3 חברים בלבד, היה הדבר מקבל צורה אחרת. אבל מכיון, שהחלטנו על נשיאות בת 4 חברים, לא ייתכן שהיא לא תהיה מלאה. אם סיעת מפ"ם אינה יכולה להציע מועמד מתאים, יש ללכת הלאה, בהתאם לגודל הסיעות, ולמצוא את המועמד המתאים. הסיעה השנייה, לאחר סיעת מפ"ם היא סיעת "חרות". אני מציע לפנות לסיעת מפ"ם ולבקש ממנה להעמיד מועמד, ואם היא לא תעשה כן - לפנות לסיעת "חרות".

ע. איכילוב:
אני מציע להטיל על יו"ר הוועדה לפנות לסיעת מפ"ם ולבקש ממנה להציע מועמד, ולאחר זאת שועשה בזמן הרכב הנשיאות מלכתחילה - ולקבל להתקד עם יתר הסיעות - כפי את אישורם למועמד של מפ"ם.

ע. מיטון:

דומני, שמיעת מפי"ם מעונינת שאנו נעזור לה להוריד את המועמד שהוצע על-ידם בזמנו מעל סדר-היום. ייתכן, שאם נאמר שאין מקבלי"ם את המועמד שלהם - הם יציעו מועמד אחר.

ב. אזוביה:

הכנסת לא הטילה על ועדת הכנסת לדון בדבר מועמדתו של חבר-הכנסת רובין. היא הטילה עלינו לדון בחבר סגן יושב-ראש הכנסת. לדעתי, משמעותה של החלטת הכנסת לא היה לדון בשם קונקרטי, אלא בשאלה של עוד סגן יושב-ראש. לענין זה עומד בסדר-יומה של ועדת הכנסת.

אני מציע, שוועדת הכנסת תמכס, כי מכיון שלא הוצעה לה מטעם מפי"ם הצעה למועמד לסגן יושב-ראש הכנסת - היא רואה את השאלה כסגורה.

י. כסה:

אני מציע שוועדת הכנסת תחליט, כי במידה שהיתה קיימת הצעה שחבר הכנסת ח. רובין יכהן כסגן יושב-ראש הכנסת - היא נדחתה. בוועדה לא נתקבלו הצעות אחרות.

ש. בבה:

השאלה הקובעת בשבילנו, היא החלטת ועדת הכנסת. אם אנו מחליטים לדון - לדעתי, יש לעשות זאת במועמדותו של נציג מפי"ם (היו"ר ד. בר-רב הא"י: חבר הכנסת בר-יהודה ידע שהיום אנו עומדים לקיים את הדיון בשאלה זו).

הצעת חבר-הכנסת כסה אינה מציאותית. הוא אומר שאין הצעות אחרות. זהנה, חבר-הכנסת לורנץ מציע מועמד מטיעה אחרת. אנו יכולים לדון במועמדים קונקרטיים, אם הם יוצעו. אבל לא ייתכן לקבל החלטה שאינה מתאימה למציאות.

א. ברמן:

לדעתי, לא ייתכן לפסול מועמד מבחינה פוליטית, ואם נעשה כך - אני רואה בזה תקדים מסוכן. שנית, אם מדברים לגופו של ענין, ידוע שהרוב בסיעת מפי"ם תומקם במועמדותו של חבר הכנסת רובין, אף-על-פי שישנם שם חילוקי דעות בענין זה.

שלישית, לא ייתכן לדון בשאלה זו בלי השתתפות נציג מפי"ם.

ס. נורמן:

אני מציע לפנות לסיעת מפי"ם ולהודיע להם כי בישיבה הבאה תידון שאלה זו.

י. כסה:

אני מציע שוועדת הכנסת תאשר שהמועמדות של חבר-הכנסת רובין אינה מקבלת ולא תובא לכנסת כהצעה. אלה, אשר רוצים שמיעת מפי"ם תציע מועמד אחר, יביאו על ידי כך, לזה שהיא תציע מועמד אחר. אם יהיה מועמד פתח - נדון עליו בישיבה הבאה.

היו"ר ד. בר-רב הא"י:

ההחלטה שניתקבלה בזמנו בוועדת הכנסת, היתה, שזכותה של סיעת מפי"ם להציע מועמד למפקיד סגן יושב-ראש הכנסת. שנית, המועמד של מפי"ם לא קיבל רוב בוועדת הכנסת. אחר-כך, באה החלטת מליאת הכנסת אשר העבירה אלינו את השאלה הזו. השאלה היא, אם אנו מקבלים את הצעתו של חבר-הכנסת כסה, או שאנו דוחים את הדיון ומודיעים לסיעת מפי"ם כי עליה לשלוח נציג בישיבה הבאה בה תידון השאלה.

ע. איכילוב:
הצעתי היא, להטיל על היושב-ראש לזמן את הסיעות - את ראשיהן - ולומר להם, כי ועדת הכנסת מבקשת ייצוג אישי, כפי שהבחירה היתה גם קודם לכן.

י. כסה:
בתחילת כהונתה של הכנסת היה צורך לזמן את ראשי הסיעות, מכיון שלא היתה עוד בשיאור בכלל. עתה, ברור לנו שלטיעת מפ"ם יש הזכות להציע מועמד, אך אותו מועמד שהיא הציע אינו מתקבל על-ידי ועדת הכנסת. אם יש לה מועמד אחר - תציע אותו.

ע. איכילוב:
אינני רוצה שוועדת הכנסת תאמר את הדברים האלה, אלא שראשי הסיעות יאמרו אותם.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
אין צורך לסבך את העניין. לנו נמסר עניין חבר-הכנסת רובין - מועמדים אחרים לא הוצעו. ועדת הכנסת דוחה את המועמד שהוצע על-ידי סיעת מפ"ם. אם מפ"ם תציע מועמד אחר - נדון בהצעתה.

אני מעמיד להצבעה את ההצעה הבאה:

ועדת הכנסת דנה, בהתאם להחלטת מליאת-הכנסת בהצעת סיעת מפ"ם להציע את חבר-הכנסת ח. רובין כמועמד לסגן יו"ר הכנסת - ודוחה מועמדות זו.

ה צ ב ע ה

- 5 - בעד ההצעה
- 1 - נגדה
- 4 - נמנעו

ה ר ח ל ט

ועדת הכנסת דנה, בהתאם להחלטת מליאת-הכנסת, בהצעת סיעת מפ"ם להציע את חבר-הכנסת ח. רובין כמועמד לסגן יו"ר הכנסת - ודוחה מועמדות זו.

ע. איכילוב:
אני מציע לכנס את הוועדה לישיבה מיוחדת לדיון בתקנון.

הצעת חבר-הכנסת ע. איכילוב לא נתקבלה.

הישיבה ננעלה בשעה 10.45
=====